

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 453/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom exekútorov Ing. Bc. P. M., Ž., a JUDr. J. K., Ž., vo veci sp. zn. EX 256/1999, Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a Slovenskou komorou exekútorov a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. novembra 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom exekútorov Ing. Bc. P. M. a JUDr. J. K. vo veci spisu súdneho exekútora sp. zn. EX 256/1999, Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo spravodlivosti“) a Slovenskou komorou exekútorov (ďalej aj „komora exekútorov“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ uzatvoril zmluvu o výkone exekúcie 9. mája 2001 so súdnym exekútorom Ing. Bc. P. M. na vymoženie jeho pohľadávky. Tento súdny exekútor však neskôr bol vylúčený rozhodnutím príslušného súdu z výkonu exekúcie a povereným na pokračovanie vo veci výkonu exekúcie sa stal JUDr. J. K. Ten však vo veci nekonal, okrem toho má platiť náklady exekúcie, čo nepovažuje za normálny stav. Preto podal aj sťažnosť na ministerstvo spravodlivosti a na komoru exekútorov. Na základe toho sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„II. A. Exekútor Ing. Bc. P. M. a JUDr. J. K. porušovali základné právo D. B. garantované čl. 6 ods. 1 dohovoru o základných právach; Slovenská komora exekútorov a Ministerstvo spravodlivosti porušili základné právo D. B. garantované čl. 13 dohovoru o základných právach – právo na účinný opravný prostriedok.

II. B. Exekútor Ing. Bc. P. M. a exekútor JUDr. J. K. sú povinní zaplatiť D. B. každý sumou 3.000,- Sk; Slovenská komora exekútorov a Ministerstvo spravodlivosti sú povinní zaplatiť primerané zadostučinenie D. B. vo výške 6.000,- Sk; v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. C. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje exekútorovi JUDr. J. K. konať vo veci exekúcie EX 256/1999 bez ďalších prieťahov .

II. D. Trovy ustanoveného advokáta zaplatia exekútori spoločne a nerozdielne.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže zákonom ustanoveným spôsobom domáhať svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý ma právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach a záväzkoch.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť unesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie práv sťažovateľa zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Slovenskou komorou exekútorov a postupom súdnych exekútorov Ing. Bc. P. M. a JUDr. J. K. vo veci spisu súdneho exekútora sp. zn. EX 256/1999.

Z obsahu príloh zaslaných sťažovateľom vyplýva, že na súdnych exekútorov Ing. Bc. P. M. a JUDr. J. K. sa sťažovateľ sťažoval na Slovenskej komore exekútorov, ktorá mu prípisom z 30. januára 2008 odpovedala, že sťažnosť je nedôvodná.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automatický aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto možnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02, I. ÚS 90/03, I. ÚS 34/05).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ na postup Slovenskej komory exekútorov podal sťažnosť ministerstvu spravodlivosti, ktoré na jeho sťažnosť kvalifikovane odpovedalo a sťažovateľovi bola doručená odpoveď. Sťažnosť sa týkala postupu súdnych exekútorov Ing. Bc. P. M. a JUDr. J. K. vo veci výkonu exekúcie, ktorá u tohto súdneho exekútora bola vedená pod sp. zn. EX 256/1999 na základe rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 18 Er 1126/2001 z 15. marca 2004. Sťažnosť sťažovateľa bola kvalifikovaná ako nedôvodná s konštatovaním, že postupom súdneho exekútora JUDr. J. K. nedošlo k porušeniu zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Ministerstvo spravodlivosti nie je orgánom, ktorý vo veci vydal také rozhodnutie alebo opatrenie, ktoré má na mysli citované ustanovenie čl. 127 ods. 1 ústavy. Tento orgán vybavoval sťažnosť sťažovateľa, na ktorú dostal kvalifikovanú odpoveď. To isté sa týka aj komory exekútorov, ktorá vybavila sťažnosť sťažovateľa podľa zákona č. 233/1995 Z. z., a to v rámci svojej právomoci, pretože zákon jej neumožňoval vo veci vydať nejaké

rozhodnutie. Ani sťažovateľom menovaní súdni exekútori nie sú takým orgánom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, proti ktorému môže sťažnosť podaná ústavnému súdu smerovať. Súdni exekútori sú osobami poverenými na výkon a uskutočnenie súdnych a iných rozhodnutí na základe poverenia príslušného súdu exekúciou, sú oprávnení vydávať rozhodnutia v rámci možnosti danej im zákonom, o ich úkonoch a rozhodnutiach však rozhoduje príslušný súd, a to z úradnej povinnosti alebo na základe opravných prostriedkov. Z uvedeného vyplýva, že ochranu práv sťažovateľa mohol zabezpečiť len všeobecný súd, čo sa zrejme stalo, a to aj s ohľadom na posúdenie dodržania jeho základných práv. Z uvedeného dôvodu je to príslušný všeobecný súd, ktorý bol oprávnený a povinný rozhodnúť o ochrane základných práv, ktorých porušenie sťažovateľ namieta, a preto nie je daná právomoc ústavného súdu vo veci konať.

Iba z obsahu sťažnosti bolo možné usúdiť, že sťažovateľ podáva sťažnosť proti uvedeným orgánom a menovaným súdnym exekútorom, nepodával však sťažnosť proti postupu a rozhodnutiam súdov, ktoré vo veci exekúcie rozhodovali.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci, ale aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2008